

αύξεις = *προϊόν δύο αριθμών* = *επίπεδες επιφάνειες* (plane surfaces or products of two numbers, Laird, p. 13).

χωρίς να αποκλείει την περίπτωση τα παραπάνω να επεκτάθηκαν και σε στερεά, δηλαδή σε γινόμενα τριών αριθμών, αν και το υπόλοιπο κείμενο φαίνεται να μιλάει για επιφάνειες και όχι για στερεά.³⁴

Η μαθηματική έννοια του *δύναμαι* στον Πλάτωνα είναι αρκετά καθαρή (κατά τον Laird) από το "Θεαίτητο» 148 a6- b2:

Ἦσαι πὲν γραμμαῶν τὸ ν ἰσόπλευρον καὶ ἐπίπεδον ἀριθμὸν ν τετραγωνίζουσι, μῆκος ὠρισάμεθα, Ὄσαι δὲ τὸ ν ἕτερομήκη, δυνάμεις, ὡς μήκει πὲν οὐ συμμετρους ἐκείναις, τοῖς δ' ἐπιπέδοις ἃ **δύ νανται**. καὶ περὶ τὰ στερεὰ ἄλλο τοιοῦτον.

Επίσης από τον Αλέξανδρο τον Αφροδισιέα έχουμε:

ἐπεὶ τοίνυν ἡ ὑποτείνουσα ἴσον **δύ νανται** ἀμφοτέραις ἅμα, διὸ τὸτο ¹ πὲν δυνατῆς καὶ ἐστὶ ἀφ δὲ δυναστευόμεναί.

Η λέξη «**δύ νανται**» σημαίνει λοιπόν «*παράγουν όταν υψώνονται στο τετράγωνο*».

Η πρόταση «**Κατὰ δύ νανται**» αντιπαραβάλλεται με **κατὰ τὸ ν τοῦ μήκους ἀριθμὸν ν** και με το **τρίτην αὐξην** (Πολιτεία 587 d) και σημαίνει **ύψωση στο τετράγωνο**

Καταλήγουμε επομένως, ότι ο συνδυασμός των δύο λέξεων:

αὐξήσεις δυνάμενάι, σημαίνει «*τετράγωνα που είναι ίσα με*».

Έτσι και οι λέξεις **ὁμοιού ντων τε καὶ ἀνομοιού ντων** ταιριάζουν απόλυτα με τους τετράγωνους και τους ετερομήκεις (ορθογώνιους) αριθμούς (in the proportion we are dealing with, since it is assumed to be derived from $a^2 = b.c$, a is *ομοιών* making a square, and therefore means the side of the square, b and c are *ανομοιούντες* making a rectangle, and each is a side of the rectangle, Laird, p. 16).

Όσον αφορά στην πρόταση «*αὐξόντων καὶ φθίνοντων*»,

αρκεί στις αναλογίες $27/36 = 36/48$ η $48/36 = 36/27$, (T)

να παρατηρήσουμε ότι οι όροι στην πρώτη περίπτωση είναι *αὐξοντες* ενώ στην δεύτερη *φθίνοντες*.

³⁴ Ο Πρόκλος, εις Πολιτείαν II 36, 21-24, μεταχειρίζεται τη λέξη *αὐξήσεις* ως *δυνάμεναί ποιοῦσιν*... τετραγώνους.